

Almanya Marksist Leninist Partisi (MLPD) Merkez Komitesinin açıklaması

Dünya çapında milyonlarca insan faşizme ve savaşa karşı birleşmeye başlamıştır

Nasıl bir yıl başlangıcı ama! 2026 yılına gireli henüz sekiz hafta bile olmadı, ama olaylar yıllardır görülmemiş bir hızla gelişiyor. İşyerlerinde, komşular arasında, ailelerde ve hareketlerde tartışılıyor: Sonra ne olacak? Bir dünya savaşının eşiğinde miyiz? Faşist hükümetler giderek yaygınlaşacak mı? Gelecekte emekli maaşıma ne olacak, ya da kiramı nasıl ödeyeceğim? Mücadele etmeye değer mi? Tüm bunların nedenleri ve perspektifi nedir? Pek çok şey değişmeye başlamıştır.

Bu gelişmenin temeli, **uluslararası üretimin yeniden yapılanmasında yaşanan ve giderek şiddetlenip derinleşen açık bir krizdir**. 1990'larda Sovyetler Birliği'nin çöküşünden sonra, o zamanlar tek süper-güç olan ABD'nin hakimiyeti altında ortaya çıkan dünya düzeni artık erimektedir. Dünyayı yeniden paylaşma mücadelesi artık bir **yok etme savaşı** niteliğini kazanmıştır. Bu savaş, ABD ve Çin gibi süper-güçlerin etrafındaki eski ve yeni emperyalist ülkeler arasında yürütülmektedir. Saldırı savaşları büyük hızla artmakta, ülkeler ilhak edilmekte, bazı işkolları veya tekeller bütünüyle parçalanmakta, hammaddeler ve enerji, tedarik zincirleri ve pazarlar yeniden paylaşılmakta, sosyal ve iş yasaları saldırıya uğramaktadır. Uluslararası süper-tekeller, dünya pazarına hakim olmak ve sermaye fazlalarını azami kâr getirecek şekilde yatırmak için gelişme yönünü belirliyor. Aşırı gerici veya faşist rejimler tarafından yönetilen devletler, **doğal çevrenin** korunması hakkındaki mücadeleler sonucu elde edilen kazanımları dramatik bir şekilde yok ediyor. Uluslararasılaşmış üretim, artık azami kâr elde etmenin temel bir önkoşulu haline geldiğinden kendi yıkımını göze alma pahasına ne göz ardı edilebilir ne de kolayca geri alınabilir. Egemenler, rakiplerinin aleyhine ekonomik nüfuz elde etme, anlaşmalar veya ticaret sözleşmeleri yoluyla avantaj elde etmek için uğraşmaya devam ediyor. ABD ile AB arasındaki emperyalist ittifak ve dolayısıyla NATO da derin bir krizin içindedir. Münih'teki güvenlik konferansında ABD Dışişleri Bakanı Rubio AB'den, ABD hükümetinin faşist politikasına kayıtsız şartsız boyun eğmesini talep etti: çevre korumasını kaldırma, faşist mülteciler politikası, "önce benim ülkem" politikası ve saldırgan anti-komünizm. Rubio'nun sözlerine göre Almanya/AB ile ABD'yi birbirine bağlayan şey, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra "*tanrı tanımaz komünist devrimlere*" ve "*sömürgecilik karşıtı ayaklanmalara*" karşı ortaklaşa savunmalarıymış. Alman Dışişleri Bakanı Wadepful'ün böylesi bir konuşmayı ayakta alkışlayıp "*ABD ile aynı çizgideyiz*" diye övdüğünde, bu gidişat nereye varacak? **ABD'nin faşist dış politikası** dünyaya damgasını vuruyor.

Alman ve Avrupa emperyalizmi giderek kendi çıkarlarını gözetiyor ve **Avrupa'yı bir süper-güç haline** getirmeye çalışıyor. Başbakan Merz'in kalemşorları, bunu son haftalarda ikiyüzlülükle Alman hükümetinin barışçıl dış politikasının devamı diye süsleyip püsleyip sunuyor. Bu anlatıya göre, "orta büyüklükteki güç" olan Almanya, büyük güçler tarafından ezilme tehlikesine karşı kendini savunma zorundaymış. Oysa Almanya dünyanın önde gelen emperyalist ülkelerinden biri ve dördüncü büyük ekonomik gücüdür. Alman emperyalizmi, bazıları bugün hala faaliyet gösteren Alman tekel-lerinin egemenliği altında, on milyonlarca insanın ölümüne neden olan iki dünya savaşını başlatmıştır.

Trump'ın ve AfD ve benzeri grupların **modern faşizmi**, hala kitlelerin bazı kesimlerinin kafasını karıştırmayı başarıyor. Modern faşizm genellikle insanların sahip olduğu haklı çıkarları ve mevcut toplumsal koşullardan duyduğu hoşnutsuzluğu istismar ederken, rekabetçilik, düşüncesizlik, bencilik ve geleceğe dair yıkıcı kaygılar gibi küçük-burjuva duyguları besleyip, sonra bu yeni faşizm biçimlerini kitlelerin çıkarlarına hizmet ediyormuş gibi gösteriyor. Kamuoyu yoklamalarına göre AfD'nin modern faşistleri güçlü kalmaya devam ediyor, hatta bazen, örneğin birkaç Doğu Almanya eyaletinde, önde bile gidiyor. Ne var ki iç çekişmeler, yolsuzluklar ve nefret edilen ABD Başkanı Trump'a destek vermeleri kendi kitle tabanlarını zayıflatıyor.

Almanya'da anketlerle araştırılan "iş ortamı" ve süper-tekellerin tüm satış rakamları her zaman virgülün sağındaki yüzdeler kadar analiz edilirken, ilerici hareket hakkında ancak ara sıra haber veriliyor. Oysa gerçek şudur ki, **küresel bir siyasi mayalanma sürecinde faşizme, savaşa, sosyal kazanımların yok edilmesine ve işyerlerinde sömürünün yoğunlaştırılmasına karşı birleşik bir cephe oluşmaya başlamıştır:**

1. Yeni bir **antifaşist kitle hareketi** geliyor. Sadece Almanya'da 2024/25'te yedi milyon insan faşizm tehlikesine karşı sokaklara çıktı. Bu harekette **partilerüstülük temeli** pekişiyor. 2025'te **ABD'de** 15 milyon kişi aktif olarak "No Kings" (Krala Hayır) sloganlı protestolara katıldı. 2026'da orada **örgütlü bir antifaşist kitle direnişi** gelişmektedir. Minneapolis'te, belirli örgütlenme yapılarına kayıtlı olan 50 000 kadar insan, faşist ICE¹ birimlerine karşı örgütlendi. Onların faaliyetlerini izleyip takip ettiler, sınır dışı edilecek işçiler ve aileleri için barikatlar ve koruma eylemleri düzenlediler, grev yaptılar. Aktivistlerin bir kısmı, ABD'de halkın sahip olduğu silahlanma hakkını kullandı. ICE birlikleri, artık Minneapolis'ten çekilmek zorunda kaldı. Bu olay, **ABD'de faşizme geçiş sürecinde gözden kaçamayan bir hezimet** niteliğindedir. Trump hala mevkiinde kalıyorsa da, kriz eğilimleri artıyor. ABD nüfusunun yüzde 80'inden fazlasının onun Grönland'ı ilhak planlarını reddetmesi üzerine o konuda da geri adım atmamak zorunda kaldı.
2. **Dünya çapında bir anti-emperyalist kitle hareketi** milyonlarca insanı kapsıyor. Son üç yılda Gazze'deki savaşa karşı dünya çapında yaklaşık 30 milyon insan gösterilere katıldı. Bu sayı, 1960'larda on bir yıldan fazla süren Vietnam Savaşı karşıtı hareketteki sayıdan bile çok fazladır. Ancak iş bununla da kalmıyor. Yer yer **eski sömürgeciliği anımsatan tüm emperyalist saldırılara karşı kısmen uluslararası çapta koordine edilen, yüzbinlerce insanın katıldığı kitle hareketleri** ortaya çıkıyor. Bu hareketler, ABD'nin Venezuela, Grönland veya İran'a yönelik saldırılarına, Türkiye ve Suriye birliklerinin Rojava'daki Kürt özyönetimine yönelttiği saldırılara ve İran rejiminin onbinlerce insana yönelik acımasız katliamlarına karşı çıkmaktadır.
3. Yıllar sonra ilk kez, **işçi sınıfının uluslararası düzeyde koordine edilen mücadeleleri ve grevleri** yeniden yaşanıyor. **İşyerlerinde ve sendikalarda siyasallaşma** gözlemleniyor. Birçok işçi, benzeri görülmemiş **fabrika kapatma ve toplu işten çıkarma** dizisine karşı her bir işyeri ve çıraklık yerini savunmak için, bir de baskı ve sömürünün yoğunlaştırılmasına karşı mücadele vermektedir. 6 Şubat 2026'da, altı Akdeniz ülkesinin **liman işçilerinin savaş hazırlıklarına ve silah nakillerine karşı uluslararası düzeyde koordine ettiği grev**, parlak bir örnek oldu. Almanya'da sendika ve işyeri toplantıları ve etkinlikleri kutuplaşmış bir ortamda, işçi hareketini bölmek ve sendikaları parçalamak isteyen faşistlerin planlarına, savaş ekonomisine ve faşist işletme yönetimlerine karşı giderek daha fazla tavır alıyor. **Konut yoksulluğu** veya sağlık sistemi gibi **sosyal konularda** da büyük gösteriler veya sendikalar tarafından ver.di'nin yaptığı gibi militan grevler düzenleniyor.

¹ "Immigration and Customs Enforcement" (Göçmenlik ve Gümrük Muhafaza)

4. **Gençlik** arasında artan ölçüde **sosyalist gençlik hareketine** açıklık görülmeye başlamasıyla büyük bir potansiyel ve dünya çapındaki sol eğilim ortaya çıkıyor. Gençler toplumsal alternatifler arayışı içinde ve sosyalizme olan ilgi ve açıklık önemli ölçüde artıyor. Gençlerin örgütlenme ve siyasi faaliyete olan çekinceler de azalıyor. Buna, sosyalizmin gerçekte ne anlama geldiğine dair bilinçlenme de eşlik etmektedir.
5. **Küçük-burjuva ara tabakalar** da hareketlenmektedir. Siyasi sorunlar yelpazesinin tümünde, faşizme, savaşa, çevre tahribatına karşı, sosyal konularda ve demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinde ittifak kurma imkanları gelişiyor. ABD’de burjuva demokratik protesto hareketi, sanatçılar, kamu çalışanları, yargı görevlileri ya da bilim adamlarından oluşan küçük burjuva ve burjuva çevrelerine kadar uzanıyor. Çevre hareketi gerilediyse de, çevre politikasında acımasızca geri adımlar atıldığında burjuva çevrelerinde bile öfkeye neden oluyor.

Bu gelişmeler şu gerçeği doğruluyor ki, **insanlık emperyalist barbarlık altında mahvolmak istemiyor**. Ne var ki, bu hareketler ne kadar ileriye dönük olursa olsun, tüm anti-faşist ve devrimci güçlerin gerçekten **üstün bir güç** oluşturması için aşılması gereken zorlukları da ortaya koyuyor. Toplumdaki kafa karışıklığı henüz bu süreci engelliyor. MLPD’nin teorik organının başkanı Stefan Engel’in Yılbaşı şenliğinde belirttiği gibi, **2026 yılı “kafa karışıklığının ortadan kalkması” yılı** olmalı ve olacaktır. Ortada olan görev, düşünce tarzı için verilen toplumsal mücadeleyi, marksist-leninist aydınlatma çalışması olarak ve kitleleri etkileyecek şekilde yürütmektir. Bu mücadele aynı zamanda oportünizm ve sekterlikle de mücadele etmek anlamına geliyor. Onların temsilcileri, mücadeleleri ya kapitalist sistemin sınırları içine kanalize ediyor ya da kitlelere önemsiz gözle bakıyor. Ayrıca ortada olan görev, kamuoyunun manipülasyonundan etkilenen insanlara da onun yıkıcı etkilerle başa çıkabilmeleri için yardım etmektir. Örgütlenmişlik seviyesi henüz yeterli değil. Tek tek gösterilerde ya da eylemlerde uygulanan eylem birliklerinden **kalıcı örgütlenme biçimleriyle yeni bir niteliğe sahip bir birleşik cepheye** geçmek gerekiyor. Dünyanın devrimcileri, marksist-leninistler, bu konuda kararlı bir şekilde çalışmalıdır: Partilerini önemli ölçüde güçlendirmeli; kitleleri harekete geçirme ve önderlik etmeyi öğrenmeli ve hayata geçirmek için çaba göstermeli; ve özellikle gerçek sosyalizme olan büyük ilgi konusunda olmak üzere kitlelerin bilinçlenmesini ilerletmelidir. Partilerüstü özörgütlenmelerin, kitle hareketlerinin ve birleşik cephenin yeni örgütlenme biçimlerinin teşvik edilmesi en büyük ilgiyi hak etmektedir.

Tüm bunlar, küçük-burjuva faşist düşünce tarzına karşı olduğu gibi, toplumdaki **kutuplaşmış ideolojik mücadele** çizgisinde cereyan ediyor. Egemenlerin **anti-komünizmi** yoğunlaştırırken, kitleler arasındaki etkisi azalıyor. Bu süreçte MLPD’nin etkisi gözle görülür şekilde artıyor. **“Anti-komünizme şans verme!”** sloganlı hareket toplumsal önem kazanıyor. Bu hareket, geleceğe yönelik toplumsal alternatifin önünde bulunan ve her şeyden önce sık sık duygular üzerinden etkili olan perdeyi açıyor. Ve bu süreç, eski sosyalist ülkelerde yapılan hatalar, hatta ara sıra meydana gelen ağır suçlar ve çıkan sorunlar hakkında ciddi tartışmalar gerektiriyor. **MLPD, sosyalizmi proleter düşünce tarzı temelinde inşa etme anlayışıyla**, sosyalizmin yeniden ihanete uğramasının, yeni bir bencil lider kadrosunun bürokratizminin ortaya çıkmasının gelecekte nasıl önlenilebileceği konusunda **sonuçlar çıkarmıştır**. MLPD bu yaklaşımı **yeni tip parti** olarak daha bugün de hayata geçiriyor. Kitleler arasında anlayışını özellikle bir **sosyalist gençlik hareketi** oluşturmak amacıyla daha yoğun bir biçimde yaygınlaştıracaktır.

Bu durumda, kalıcı olarak toplum değiştirici mücadele için devrimci işçi partisi MLPD ve gençlik örgütü REBELL saflarında örgütlenin!

- Uluslararası işçi birliğiyle ileri, işçi atılımına doğru ileri!
- Faşizme, savaşa ve çevre tahribatına karşı geniş cepheyi ilerletelim!
- Anti-komünizme, faşizme, ırkçılığa, Yahudi düşmanlığına ve siyonizme şans verme!
- Toplumu deđiştirecek güç haline gelmek üzere partilerüstü özörgütlenmeleri ve kitle hareketlerini güçlendirelim!
- Yaşasın proleter enternasyonalizm! ICOR veya United Front (Birleşik Cephe) gibi uluslararası yapıları güçlendirelim!
- Yıkılmak üzere olan² emperyalist dünya sistemine karşı dünyanın birleşik sosyalist devletlerinin gelecek vaat eden perspektifini koyalım!

² “Yıkılmak üzere” Münih’teki güvenlik konferansının resmi parolasıydı.